

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.708/2014/23.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. június 30. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2014. szeptember 19. napján kihirdetett **14.B.262/2014/28.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlott a **(1. sz. sértett)** sérelmére elkövetett bűncselekményének helyes minősítése: Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés és (8) bekezdés 1. fordulat.

A vádlott a szabadságvesztés büntetésből a háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2014. szeptember 19. napjától 2015. június 30. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 28.575.- (huszonnyolcezer-ötszázhetvenöt) forint bünygyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A törvényszék a vádlott bűnösségét testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] és testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] mondta ki. Ezért mint visszaesőt - halmazati büntetésül - 6 év 8 hónap börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a vádlott legkorábban a börtönbüntetés legalább háromnegyed része letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a bűnygyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

- fellebbezett az ügyész, a vádlott terhére, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása érdekében,

- fellebbezett a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.380/2014/4-II. számú átiratában a törvényszék által megállapított tényállásnak helyes büntetett előéleti adattal, és a vádlott, valamint a sértettek testi adottságaival történő kiegészítésére tett indítványt. A súlyosítást célzó fellebbezését fenntartva, annak kimondását is indítványozta, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés háromnegyed részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A védő a fellebbezésüket írásban ugyancsak indokolta. Kiemelte, hogy védence bocsánatot kért a sértettektől, akik neki meg is bocsátottak, teljes körű beismerést tanúsított védence, a fogvatartás alatt önismereti és konfliktuskezelési tréningen vett részt, pozitív magatartást tanúsított, targoncavezetői bizonyítványt is szerzett, továbbá anyja szívbeteg és depressziós, így számíthatnia kellene a vádlott segítségére. Ezért indítványozta védenccével egyezően a büntetés lényeges enyhítését.

A fellebbezések alaptalanok, az ítéletábra ugyanakkor osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványait.

A törvényszék által megállapított tényállás részlegesen megalapozatlan, mert helytelenül tartalmazza a vádlott büntetett előéletre vonatkozó adatát, és nem tartalmazza a vádlott, valamint a sértettek testi adottságait.

A részletes megalapozatlanságot [Be. 351. § (2) bekezdés b) pont 2. fordulata] az ítéletábra a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó tartalmát alapul véve a következők szerint küszöbölte ki a tényállás helyesbítésével, illetve kiegészítésével.

A vádlottat a tényállásban másodikként megjelölt alkalommal, ittas járművezetés *büntette* és más bűncselekmény miatt ítélték el az ottaniak szerint.

A bűncselekmények elkövetésekor a vádlott 183 cm magas és 85 kg testsúlyú, **(1. sz. sértett)** 170 cm magas és 80 kg (2. sz. sértett) 180 cm és 79 kg testsúlyú volt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, amely a most eszközölt helyesbítéssel és kiegészítéssel vált mindenben irányadóvá a felülbírálat számára.

A senki által nem vitatott tényállást vette tehát alapul a másodfokú bíróság, és a védőnek az utóbb kifejtett álláspontját, miszerint védenccének vallomásváltoztatásait nem lehetett volna terhére értékelni, nem osztotta, mert ilyen bizonyíték mérlegelési technikát az ítéletből kitűnően a törvényszék nem alkalmazott. Az is iratszerű megállapítás, hogy a cselekményt közvetlenül megelőzően visszament a késéért a vádlott, az az állítás tehát, hogy az mindvégig a birtokában volt, mert a horgászathoz használta azt a vádlott, ugyancsak nem foghatott helyt. Ezek a védelmi észrevételek lényegében nem más, mint a bizonyítékok mérlegelését támadják, amelyre megalapozott tényállás esetén nincs törvényes lehetőség a másodfokú eljárásban.

A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a törvényszék a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmények minősítése is megfelelt a törvénynek azzal, hogy a **(1. sz. sértett)** sérelmére elkövetett bűncselekmény helyes minősítéséhez hozzátartozik a Btk. 164. § (3) bekezdésének felhívása is, miután a testi sértésnek két alapesete van, és az egyes alapesetekhez kapcsolódnak

bizonyos minősített esetek, így a Btk. 164. § (3) bekezdésével valósult meg a (8) bekezdés 1. fordulatába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő testi sértés büntette.

A bűnösségi körülményeket a törvényszék helyesen vette számba és azokat kellően is értékelte, mikor a középértékű súlyosítása lett volna lehetséges az irányadó ítélkezési gyakorlat értelmében, és nem tévedett annak végrehajtási fokozata megállapításakor sem.

A kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás inkább enyhe, mintsem súlyos, ám annak csak jelentős mértékű súlyosítása lett volna lehetséges az irányadó ítélkezési gyakorlat értelmében, amit a bűnösségi körülmények nem indokoltak az ítélőtábla álláspontja szerint.

Ebből következik, hogy sem a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítását, sem ezek enyhítését célzó fellebbezések nem vezettek eredményre.

A törvényszék nem a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelő szóhasználatral rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóságról, ezért annak kiegészítése volt szükséges.

Ekként az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben azt a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A további, előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján számította be a szabadságvesztésbe, és a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdésére kötelezte a másodfokú eljárás során kirendelt védelmével felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. §-a zárja ki.

Szeged, 2015. június 30.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Tibor s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla a Bf.III.708/2014/23. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 14.B.262/2014/28. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. június 30.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke